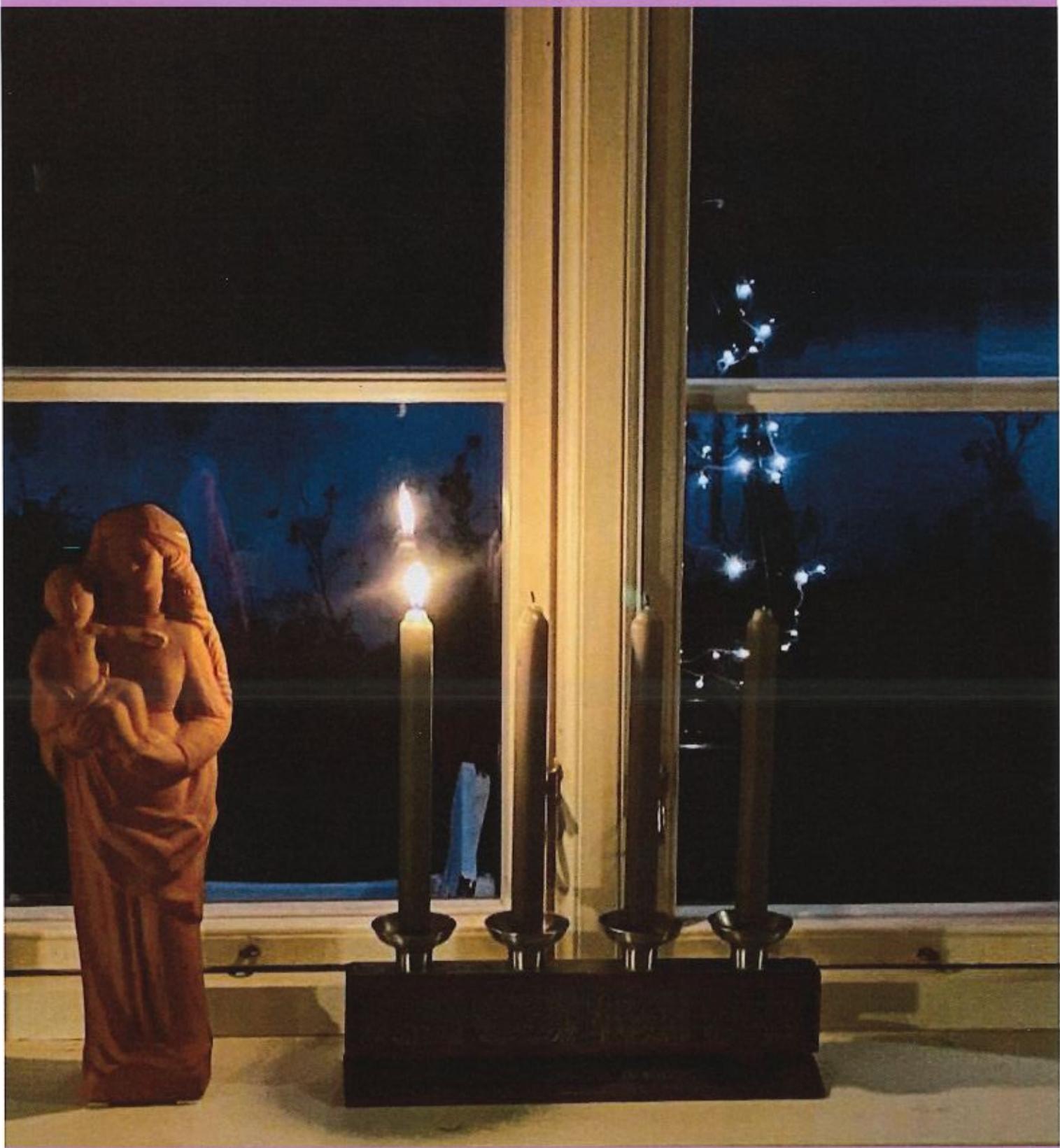

Moland menighetsblad

Leder: Vi håper å kunne ta jula tilbake

Selv om det fortsatt er noen dager til jul, så håper jeg inderlig at vi i år kan gjennomføre en så normal jul som mulig. Og at vi kan ha julegudstjenestene til normal tid i alle kirkene, det er vårt høyeste ønske.

Men koronatiden har lært oss at vi kan aldri

høytiden. Så jeg håper at forholdene blir slik at folk kommer tilbake til kirkene i full monn og at vi kan ta tilbake jula. Og at vi fra neste år kan ha normal drift og få i gang de mange aktivitetene som har måttet stå på vent på grunn av pandemien.

I julemåneden markerer vi og at det nå er 25 år siden tilbygget til Stokken kirke ble innviet. Dette tilbygget har hatt mye å si for Stokken kirke og da spesielt for barn og unge, så Stokken kirke et blitt et veldig bra menighetssenter. Det og andre kirkebygg håper jeg vi snart kan ta mcr aktivt i bruk neste år, men først skal vi feire jul.

Jeg ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

være helt sikre på hvordan ting vil utvikle seg i nærfremtid. Det betyr at vi må lytte til og følge smittevernrådene også inn i jula når vi møtes for å feire den store

Lys våken Menighetspedagogens hjørne v/Liv Olsen Straume

Endelig kan vi samle mange i kirka og i skrivende stund holder jeg på å planlegge «*Lys Våken*».

«*Lys Våken*» er en del av vårt lokale trosopplæringsarbeid. Dette har blitt en god tradisjon i kirken og tusenvis av elleveåringer får minner for livet.

Over halvparten av landets menigheter har tilsvarende arrangement. Barna skal overnatte i kirka og være med på mange spennende aktiviteter. Søndagen avsluttes det hele med *Lys Våken* gudstjeneste sam-

men med hele menigheten.

Det handler ikke om å være våken hele natta, men om å være lys våkne for det som skjer rundt oss. Vi blir utfordret til å være våkne overfor hverandre, verden, oss selv og Gud. Gud som alltid er Lys Våken for oss!

Det er så godt å være skikkelig i gang igjen og både små og store setter pris på å kunne møtes. Det er fint å kunne ligge side ved side med en kompis i en sovepose i kirka, spise pizza sammen, leke sammen, høre historier og lære noe nytt. Vi

pleier også å pynte kirka sånn at den skal være litt ekstra fin i advent og juletiden.

Når jeg spør konfirmantene er *Lys Våken* alltid et positivt barndomsminne og de husker det som en fin opplevelse.

Det er viktig at barna føler at de hører til og regnes med i kirka og vi har slike trosopplæringsstiltak nettopp for at barna skal få kjenne på tilhørighet.

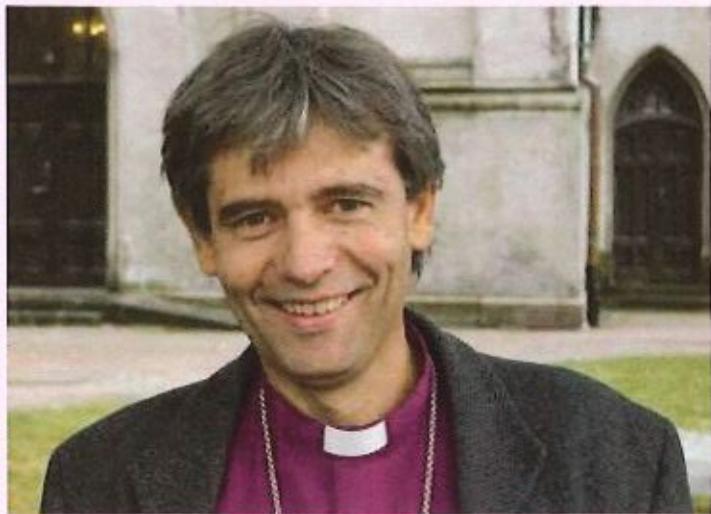
Som menighet håper og ønsker vi at barna vil føle at dette er MIN menighet og her føler jeg meg hjemme.

Illustrasjonsfoto

Biskopens juleandakt

Ikke filosofenes Gud – men Gud som er nær!

Den kjente naturvitenskapsmannen og kristne filosofen Pascal skriver i sin dagbok om en hendelse som fikk stor betydning for han:

I nådens år 1654.

Mandag 23 november, den hellige pave og martyr Clemens og andre martyrs fest.

Fra omtrent halv elleve aften til omtrent en halv time etter midnatt.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Din Gud skal være min Gud (Ruth 1,16)

Hva var det Pascal oppdaget? Han oppdaget den store forskjellen det er på en gud som bare er inne i hodet til mennesker, og på Abrahams, Isaks og Jakobs Gud som kommer inn i vår verden. Julenatt kommer Gud så nært at vi kan se Gud. Ta på han, høre stemmen, ja, se hvordan Gud er. Vi så en sårbar Gud, overlatt i menneskenes hender og omsorg. Julen er det sterkeste beviset på at vi ikke tror på en gud som bare er inne i hodene til filosofene og de lærde. «Ordet ble menneske, og vi så Hans herlighet,» skriver Johannes.

Det var også en annen viktig oppdagelse Pascal gjorde. Det stopper ikke med at Gud kommer nær, det handler også om en relasjon mellom Gud og oss. «Din Gud skal være min Gud.» Gud

ble menneske for å nå helt inn til oss. Gjennom dåpen og troen på Jesus blir dette en virkelighet.

«Alle som tok imot ham gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn» (Joh 1).

Da Pascal døde, fant de en lapp sydd inn i frakken hans. Her hadde han sydd inn det som var aller viktigst i livet. På den lappen stod ikke de viktigste formulene han hadde oppdaget, men der stod ordene han hadde skrevet ned etter opplevelsen.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Velsignet jul!

Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark

Hjem var Blaise Pascal?

Blaise Pascal (født 19. juni 1623 i Clermont-Ferrand i Frankrike, død 19. august 1662 i Paris) var en fransk matematiker, fysiker, oppfinner, filosof og religiøs forfatter.

Uendelig over den kroppslige virkeligheten setter han tenkningen, som formår å oppfatte den og dermed seg selv. Men det finnes en enda høyere virkelighet, like uendelig opphøyet over tenkningen, nemlig kjærligheten, som er en åpenbaring av Guds sjel.

Den når vi ikke med vår tanke, men bare med vårt hjerte, vår kjensle. «Hjertet har sine beveggrunner som forstanden ikke griper».

Ellersom vi selv er endelige kan vi ikke danne oss noe begrep om Guds uendelige vesen. Hans eksistens kan vi ikke bevise.

Men vi kan velge å tro på den. Om vi tenker oss at det er som å inngå et veddemål, for eller mot denne tro, så vinner vi alt om vi velger troen på Gud og han virkelig eksisterer, men vi taper ingenting om han ikke eksisterer.

Vi skulle derfor være ukloke dersom vi ikke trodde på ham.

Kilde: Wikipedia

Hun lager Helligtrekongerslys til jul

Tekst og foto: Steinar Ostermann

Hjemme på Eydehavn holder Gunvor Lyngroth liv i en gammel tradisjon: Hun lager lys til jul, Helligtrekongerslys.

Klar for å dyppe Helligtrekongerslyset en

I gjestestua har Gunvor rigget til det hun trenger for å lage lys; en svær kjele som står på komfyren, et sett med halvferdige lys som henger til tørk og venter på neste dyppning og flere maler til å lage nye lys. Det er viktig at malene er like, med nøyaktige mål, forteller Gunvor:

«Ja, som du ser har vi laget ferdige plankebiter som vi har boret med tre hull. Det må være samme avstand mellom det midtersste hullet og de to på sidene. Så trekker vi en veke gjennom hullene slik at de danner en stor U.

Videre fester vi et lodd under den treddete veken slik at den blir hengende ned. Da er vi klare for å begynne å dyppe vekene i en gryte med en blanding som er smeltet sammen av flytende parafin og stearinlys fra Stokken kirke - tilsatt litt vann. Denne blandingen bør nok holde mellom 65 og 70 grader».

Så begynner prosessen med å dyppe de ferdige malene i den flytende blandingen, et møysmelig arbeid:

«Når jeg dypper første gangen er det viktig at vekene som henger ned som en U fester seg og danner en bue. Så former jeg lysene litt etter hvert hvis de ikke er helt fine, det må skje i løpet av de første fem gangene jeg dypper. Så handler det bare om å fortsette å dyppe og dyppe til jeg synes lysene er tykke nok. Jeg vil nok tro at hvert lys må dyppes 30 til 40 ganger før det blir såpass tykt at det er ferdig».

Foran oss ligger en fin stabel lys med tre armer, kalt opp etter de tre hellige kongene som kom med gaver til Jesus-barnet: Helligtrekongerslys. Gunvor mener det er mulig for alle å lage slike lys, gjerne med litt hjelp i starten.

Selv gikk hun på kurs for å lære:

Flere lys henger til tørk, klare

«Jeg gikk på kurs for vel 20 år siden hos Tora Ottersland. Da var vi, kan jeg huske, åtte damer som lærte å dyppe Helligtrekongerslys.

Etter det har jeg videreført tradisjonen her hjemme.

Nå er det blitt en tradisjon med å lage til en koskveld før jul hvor vi lager lys og barna er med.

Og lysene, de tenner vi kun til jul.»

Hva vet vi i dag om denne tradisjonen med å lage slike lys, Gunnvor?

«Jeg vet nok ikke alt om dette, men det er nok et lys som er blitt brukt under Helligtrekongersdagen som feires 6. januar, da for å symbolisere de hellige tre kongene. Denne dagen blir på folkemunne ofte kalt trettende dag jul. Jeg har nok intrykk at av dette lyset blir stadig mer kjent, det er blant annet til salgs på Husfliden og vi selger det i brukbutikken på Stoa, NMS Gjenbruk.»

Burde det bli en tradisjon å lage og tenne slike lys til jul?

«Ja absolutt. Jeg synes det er fint med tradisjoner og dette med å dryppa lys passer fint som en aktivitet før jul. Og lyset er virkelig fint, det pynter opp og skaper en fin stemning », avslutter Gunnvor Lyngroth som gjerne gir råd og tips til de som vil lage Helligtrekongerslys.

Vidar skjenker en velfortjent kaffe til sin kone, lysmakeren

Helligtrekongersdag 6. januar

Helligtrekongersdag, 6. januar, er en av kirkens eldste høytidsdager. Opprinnelig feiret man på denne dagen Jesu fødsel, og det gjøres fortsatt i ortodokse kirkesamfunn

Mange brenner trearmete lys på Helligtrekongersdag. (Foto: Haakon Harris/Norsk Folkemuseum)

Da Jesu fødselsdag i vest ble flyttet til 25. desember, ble 6. januar til trettende dag jul, og dagen ble knyttet til vismennene fra Østerland som kom til Jesusbarnet med sine gaver.

I 1582 bestemte pave Gregor 8. at det skulle innføres en ny kalender (som fikk navnet den *gregorianiske*) til erstatning for den *julianske* kalenderen som ble innført av Julius Caesar i år 46 f.Kr. For å få orden på tidsregningen måtte en hoppe over 13 dager. Men de fleste ortodokse kirkene beholdt den *julianske* kalenderen. Derfor feirer de jul 13 dager etter Vestkirken.

I 1700 bestemte kongen i København at Danmark/Norge skulle gå over til den *gregorianiske* kalenderen.

Inntil festlagsreduksjonen av 1770 var Helligtrekongersdagen en offentlig helligdag i Norge.

Bibelen forteller at noen vismann fra Østen kom til Jerusalem og spurte «*Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett stjernen hans gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.*» (Kapittel 2 i Matteusevangeliet) Det står ikke noe om at det var tre av dem eller noe om deres navn. Historien om at de skulle hete Caspar, Melchior og Balthazar, kjenner man først fra det 11. århundre.

Mye legendedestoff har vært lagt til den opprinnelige bibelske fortellingen om de vise menn. Men det er en ting som binder det hele sammen: Nemlig understrekningen av at noen av de aller første som kom for å tilbe Jesus, ikke var jøder.

Det fikk stor betydning for den tidligste kirken. Her hadde man en fortelling som gjorde det tydelig at Det gamle testamente Gud - Israels Gud - hadde sendt sin sønn til alle folkeslag, ikke bare til jødene. Dette viser at budskapet om Jesus gjelder alle uansett nasjonalitet, status og rang.

Grundtvigs store salme "Deilig er den himmel blå" fra 1810, er en helligtrekongers-salme.

Kilde: Den norske kirke

Litt julebetrakninger fra en enkel gartner...

Gartner Karl Fredrik Lundberg, mannen bak Lundbergs Planteskole på Heleheia, skulle være kjent for de fleste. Med sitt smil og alltid tilstedeværende sigar og med sine mange tanker og dikt som han stadig deler på Facebook. Vi har bedt han dele noen tanker rundt julen med oss her i meningshetsbladet, og dette er det hva han har svart på oppfordringen:

Fra min oppvekst på Eydehavn, minnes jeg julen som bare goc og mette.
ei fin og fredfull tid.. Og bare det er jo godt å tenke Hørle på Sølvguttene som sang om en deilig jord...
på... Jeg tror det var god fred vi følte da..

Vi var en helt alminnelig 'arbeiderfamilie': Pappa jobbet på Smelteverket og mamma stelte hus og heim..

Opplevde ikke at vi var fattige, men nøy somhet og forsiktighet preget vårt daglige liv..

Så var det godt å oppleve dagene før jul, når mamma iblant ved hjelp av pappa, begynte å stelle i stand til høytida..

En liten guttepjøkk fikk forventning i sinnet, og mye handla om all den goe maten som var i vente...

Det var jo ei tid der det enda var forskjell på hverdagsmat og mat til høytid og fest...

Jeg husker best: Hjemmelavet sylteflesk, sursild, tomteøl, mammas småkaker og ei aprikoskake ho var så stolt av...

Det lukta jul, men jeg kan ikke minnes at jeg fikk smake.. Det skulle vente til det var 'ordentlig jul'..

De siste dagene før julen var litt 'ukoselige': Fille-ryene var til vask og mamma var mer oppatt en vanlig.. Med grønnsåpe og alskens rengjøring.... Kom deg ut og leik'... sa ho ofte i de dagene...

Når jeg skriver dette, tenker jeg: Hva har mine små betrakninger i et Menighetsblad å gjøre?

Det skulle jo helst handle litt om åndelige ting, om julens budskap og en frelsers fødsel....

Det får så være, men midt i all travelheten før jul opplevde jeg noe fint: En slags god følelse av at vi skulle ha gjester.. Ikke bare bestefar og onkel Alf.. men en gjest som brakte fred og glede....

Julaften kom.. Juletreet var tent og pynta med stjerner i toppen.

Det lukta grønnsåpe og røkelse...

Noen få, men fine gaver...

Iblast gikk vi rundt treet og sang litt, iblant var vi

Vil avslutte med noen vers jeg har tusta litt med:

GOD JUL:

.. mon tro om det..
.. stadig er noen fattige gjeter..
.. ute på markene nå..
.. som sitter ved et leirbål..
.. langt borte fra
.. glitter og fjas..
..mens de skuer mot stjernene..
..som den gang..
.. en enkel tømmermann..
..søkte ro for natten..
.. for sin make ..
.. som skulle føde

.. de er der ennå
.. fattigfolket på jord
..de slitne og trøtte
.. de utstøtte og sultne
.. som i natten før natten..
.. aner et håp..
..fra en simpel stall..
.. og et bud om glede..
..langt større enn..
.. hva slott og katedral
.. kan gi...

Betraktninger ved Frode Welander:

Trenger vi alle en restart?

Hvem har ikke opplevd det? At ting låser seg på mobilen. Da kan løsenet være en restart; en ny begynnelse der alt kommer på kjøl igjen. Men i våre liv er det ikke så enkelt. Det er ingen knapp å trykke på for å få en ny start i livet.

Og hva med kloden? Den kunne vel også trenge en restart; noe som brakte oss tilbake dit naturen var for et par hundre år siden. Hvordan kom vi dit vi er nå? At vi tross alle vitenskapelige fremskritt havnet i et uføre der utallige arter står i fare for utryddelse inklusive vår egen kultur? Bibelen sier fint lite om økologi, og gammeltestamentlige løfter om at slekter skulle bli mangfol-

vansklig vi har for å gi fra oss de fossile gledene vi har.

Har «han i krybben» noe å gjøre i denne sammenhengen? Ja, absolutt. For han forteller oss hvordan vi skal være mot våre medmennesker, enten vi treffer dem i nabølaget eller de kommer i robåt over Middelhavet, om de er muslimer, fargefolk eller urfolk. Det ansvaret har vi også

dige som havets sand må tolkes inn i en tid hvor barnedødeligheten var skyhøy, og høy fødselsrate var ønskelig for å holde befolkningsstørrelsen oppe. Nå er jordens befolkning 7,5 milliarder og vi breier oss. Målet om stadig forbruksvekst tar seg stadig dårligere ut i lys av det som skjer. Det er generasjoner før oss som bærer skyld for klodens tilstand. Men jeg føler meg litt som den mannen som ville ha oppskriften på å få evig liv; du vet han som gikk bedrøvet bort. For du hvor

overfor våre barn og kommende generasjoner. Ja, vi har urfolk i Norge også som vi ikke alltid har behandlet på likefot. Som et apropos til det legger jeg med et bilde av Chiricahua apache indianere som ble sendt fra Arizona til Florida for å læres opp i vestlig kultur, tatt i 1986. De hadde tapt sitt reservat til de kvite. De var kjent for respekt for naturen og levde etter ordtaket: «*Du arver ikke jorden fra dine forfedre. Du lån den fra dine barn.*»

Tilbake i klokketårnet, etter 72 år

Tekst: Steinar Ostermann Foto: Kjartan Telle

12 år gammel ringte Ingebjørg Karterød Johannessen inn til jul i Stokken kirke sammen med bestefar som da var kirketjener. Tilbake i klokketårnet 72 år etter strømmer minnene på for Ingebjørg, kjent for de fleste som Gulle:

Gulle som ung jente

-Den julia jeg ringte med klokken, det må ha vært jula 1948 eller 1949, så hadde bestefar vært i skauen og hentet et juletre som vi satt opp inne i kirka. Så pynta vi treet før gudstjenesten. Jeg og fetteren min fikk stå på galleriet og sleppe ned glitteret på juletreet. Det var kjempegøy!

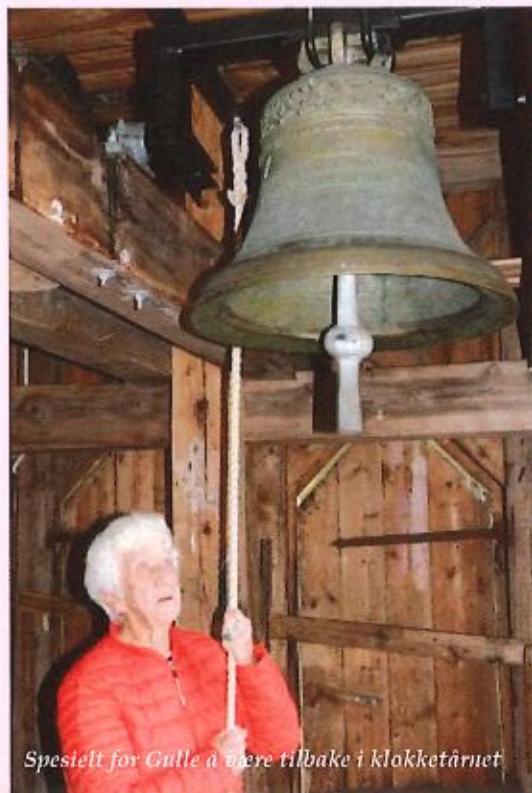
- Så var det julegudstjeneste – og det var be-

standig veldig fullt med folk. Det ble satt ut benker i midtgangen for at det skulle bli plass til alle. Mot slutten av gudstjenesten var det 10-øres osring til søndagsskolen og folk gikk rundt alterringen. Og det tok veldig lang tid!

-Når gudstjenesten var over, så skulle bestefar, kirketjener John Aanonsen, ringe og kime med klokken fra klokka fem til seks. Før det, så var noen nede og ribba juletreet fordi det skulle ikke være noen gudstjeneste i Stokken kirke hverken førstedag eller andre dag. Så noen pakka ned julerepynnen mens andre gikk og ringte. Og ett år var det min tur til å ringe. Jeg kan huske jeg stod på ei kasse for å ringe med den lille klokka. Og det var tungt – og kaldt. Kiminga var nok det tyngste. For da må du holde i pendelen og slå den mot klokka.

-Jeg kan huske bestefar var fornøyd med meg når jeg ringte med klokka, han klagde ikke. Hvis noen skulle ha klagd, så måtte det ha vært min mormor, Maren Aanonsen, for hun var veldig nøyne på det.

- Og så kan du tenke deg at det var stor stas for meg å kunne se utover bygda fra klokketårnet i Stokken kirke på selveste julafoten. For da hadde alle lov å ha lys i vinduene, det var veldig stemningsfullt. Nå vi

Spesielt for Gulle å være tilbake i klokketårnet

så var ferdige å ringe i tårnet, så tok vi med oss juletree og pynten hjem til oss for å spise julegrøt.

-Og julen, slik vi feiret den da, var ikke mye forskjellig fra dagens julefeiring, forteller Gulle. Men det var noen unntak:

-De fleste på den tiden hadde ikke middag på julafoten, det hadde de første juledag. På julafoten hadde de fleste risgrøt, noe som den gang var en veldig dyr importvare. Så grøt hadde vi bare til jul. Ellers var julefeiringen nye som den er i dag.

Men hva med forventingen du har til jul, er den den samme i dag som da du var her og ringte inn til jul som 12 år gammel jente?

- Ja, det vil jeg absolutt si. Jeg koser meg like mye nå, det er like høytidelig som det var den gang. Og når ungene var små, så spiste vi julemiddagen gjerne litt tidlig der vi bor oppe på Klinkelia. Da satt vi alltid med vinduene oppe for å høre på klokken fra fem til seks. For kirkeklokker betyr mye for meg, avslutter Gulle.

Mormor skrev dikt i klokketårnet

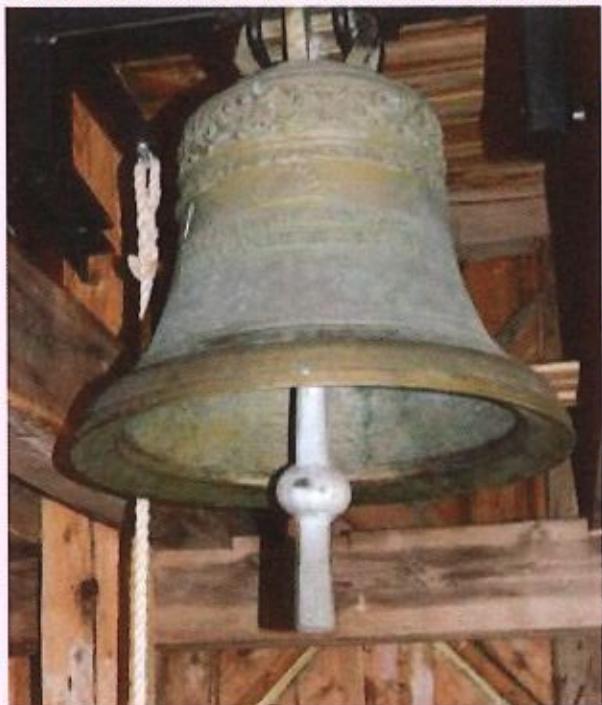
Mormor til Gulle var og alltid med i kirka og hjalp sin mann, kirketjeneren. De gjorde kirka klar til gudstjeneste og de gjorde reint etterpå. Slik også på julafarten. *Mormor Maren Aanonsen* har nedtegnet flere historier og minner fra tiden som kirketjener sammen med sin mann. Fra jula på førti – og femtitallet skriver hun bla om dette om julegudstjenestene:

«Det så mange ganger fælt ut etter familiegudstjenestene – særlig når det var snø. Teppene i våpenhuset var gjennomvåte, og det samme var det i sidegangene. Mangt folk gikk rett inn med snø til langt opp etter leggene. De ofret hverken limer eller dørmatter et blikk engang, så det var ikke rart at det rant vann på selve kirkegulvet også av og til».

I likhet med sitt barnebarn, ringte bestemor til Gulle også med klokkene i Stokken kirke. Når hun satt i tårnet hadde hun mange gode stunder og skrev blant annet dette diktet:

TANKER I TÅRNET

Nu har jeg ringt så mang en gang,
snart kan det være den siste
En gang skal det høres klokkeklang,
også over min kiste.
Jesus, som døden for meg led,
hjelp at jeg farer bort i fred,
og så må samles med mine

Maren Aanonsen, Foto: Utlånt privat

Tradisjonen med å ringe julen inn

Fra klokken 17 til 18 på julafarten ble julen ringt inn.

Da fikk folk fri for å ta julehelg.

Selv ringingen skjedde slik: Først ble det ringt med klokkene i to og et halvt minutt. Så skulle det kimes i to og et halvt minutt.

Så fem minutters pause.

Dette fortsatte inntil timen var gått.

Kimingen skjedde ved å slå et par slag på klokkene, mens ringingen skjedde ved å dra i tauene.

Adventskrans og sirupsniper

Tekst og foto: Bente Brekka

Advent er ventetiden før jul. Ordet advent betyr egentlig «I larren kommer». I ventetiden og forberedelestiden er det hyggelig å lage en adventskrans. Tradisjonelt er dette en krans vi har på bordet med fire hvite eller lilla lys på og som tennes en og en hver søndag før jul. Men det er også koselig med en krans på døra.

Det er fint å pynte litt ute og her viser jeg hvordan du kan lage en enkel dørkrans til adventstiden.

En halmkrans er grei som underlag. Fest en myk ståltråd i kransen og legg forskjellig bar rundt kransen unntatt på baksiden. Surr så ståltråden godt rundt og hold stramt hele tiden. Jeg har brukt edelgran, vanlig gran og tyttebærlyng. Når du har sur-

råden så den ikke synes og fortsett hele kransen rundt i samme retning. Avslutt med å putte grenene inn under den første runden. Pynt kransen med det du liker, for eksempel kongler, sløyfer, engler og gjerne noe lilla til advent. Du kan gjerne bytte ut det lilla med noe rødt til jul så har du en julekrans i stedet. Pynten settes på med små kramper av en litt tykkere ståltråd.

Lykke til!

ret første runde legger du andre omgang over stålt-

Oppskrift på sirupssniper.

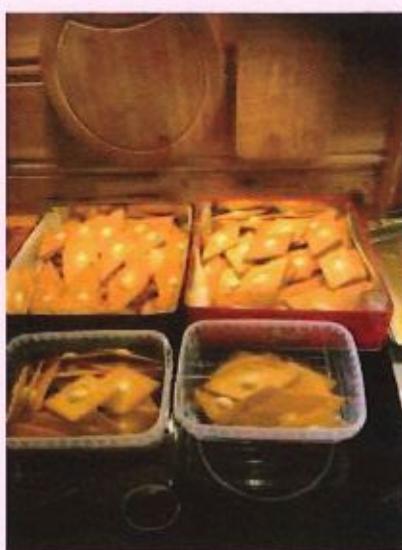
- 150 g sirup
- 150 g sukker
- 1,5 dl fløte
- 100 g meierismør
- 450 g hvetemel
- 1/4 ts pepper
- 1/2 ts ingefær
- 1/4 ts anis
- 1/4 ts kanel
- 1 ts hjortetakksalt
- 1 ts natron
- mandler til pynt
- eggehvitte

I ovnen:

175 gr C – i 5-6 min, midterste rille
Kok opp sirup, sukker og kremfløte.

Rør inn smør. Sikt hvetemelet med krydder, hjortetakksalt og natron.
Rør til jevn deig. La deigen stå svalt til neste dag. Kjevle deigen tynn.

Skjær ut sniper med bakkelssporre. Skålede mandler deles i to og legges med snittflaten ned på hver kake. Feste dem gjerne i litt eggehvitte.

Nå kan jula komme til Nesheim: Nissen er på plass i låvevinduet

Tekst og foto: Steinar Ostermann

I 21 år på rad har nissen sittet i vinduet på låven i Lindstølen og kikket ut over veien ved Nesheim skole. Vi var på plass da Annlaug Skjulestad Knudsen og Steinar Knudsen satte ut nissen i låvevinduet.

Mange kjenner nok nissen som sitter i låvevinduet hos Annlaug og Steinar på gården i Lindstølen. Men hvordan hadde det seg at nissen ble plassert akkurat der? spør vi Annlaug og Steinar der de sitter benket rundt kjøkkenbordet:

«Jeg hadde ei bestemor som bodde på Selåsvatn i Åmli, forteller Annlaug. Og når jeg som liten var på vei dit, så jeg en nisse på en låve på Nes Verk. Så der kommer nok ideen fra til vår nisse. Når jeg som voksen etter hvert overtok gården her i Lindstølen, fant vi ut at vi måtte ha en nisse. Spesielt ble

dette aktuelt da eldste sønn Ståle kom til verden for 23 år siden.

Og her har nissen sittet trofast i 21 år?

- Det har han – og det har stort sett gått bra. Men han har blåst av, han har ramla ned, han har mista skoene – og den opprinnelige maska. Den har vi aldri funnet igjen. Men tradisjonen tro setter vi han alltid ut i vinduet første desember eller første søndag i advent og tar han igjen inn tyvende dag jul.

Men hva har vært tanken med å plassere han høyt opp i øverste vindu her på låven?

- Det er for at han skal følge med alle som går forbi på veien. Så tror vi han har et spesielt godt øye med barna som går på Nesheim skole – at de kommer trygt frem og tilbake.

Så dette er en snill nisse?

- En veldig snill nisse. Det finnes ikke noe vondt i den mannen. Han gjør som han får beskjed om, kan du si. Og så er han varmepapparat for kattene våre. De elsker å ligge i fang- et hans.

Vil dere si at nissen er viktig for flere her i området rundt Nesheim skole?

- Absolutt. Hvis vi ikke får opp nissen, så tror jeg vi hadde fått heile bygda på oss. Og flere til, skyter Steinar inn: For når vi hadde E18 her, så var det flere av mine kollegaer som jobba i Oslo og skulle til Grimstad. De ga alltid beskjed når de hadde passert nissen på veien. Så du kan si at nissen er blitt et landemerke.

Så nå sitter han trygt på sin plass og er klar for en ny julefeiring?

Det er han. Og det er viktig at han er godt synlig fra veien. Så vi må være nøyne med å justere avstand og ha godt med lys. Hvis ikke, så får vi også høre det. I år var han noe gjemt, kan folk si. Så da må vi opp og justere nissen.

Kan vi gå så langt som å si at uten nissen blir det ikke jul i Lindstølen og på Nesheim?

- Ja, det er nok riktig. Det er blitt en tradisjon som vi må holde på så lenge vi lever i alle fall. Så håper og tror vi at ungene vil følge opp denne tradisjonen videre, avslutter Annbjørg og Steinar. Så da gjenstår vel bare å ønske alle en riktig god jul, eller skal vi si god nisse-jul i Lindstølen!

Julenissen stammer fra den kristne helgenen St. Nikolas. Nikolas skal ha vært biskop i havnebyen Myra (nå Denne) på 300-tallet og regnes som vernehelgen for sjøfolk – også. Julenissen har ingenting å gjøre med den østlandske nisse, som nærmest er en særform av gardvord. Det er bare nissennavnet de har til felles, og det synes i begge tilfeller å gå tilbake på mannsnavnet Nils, en nordisk form av Nikolaus. Kilde: Store norske leksikon

Blomstrende jul på Flosta

Tekst: Grethe Tvede Foto: Gunn Bråten

Han har flere tusen følgere på Instagram og deltatt i NRKs populære TV-serie "Min hage". Ole Geir Gustavsen er hageverdenens feinsmecker.

til jul. Etter hvert ble den litt for tilgjengelig, og da dagligvarebransjen begynte å selge den nærmest som et husholdningsprodukt, forsvant litt av julemagien. I dag er det løkblomster som er mest ellerspurte til jul; sånn som svibler og amaryllis. I tillegg er juleglede blitt et nisjeprodukt igjen. Den var populær i gamle dager, men den krever en del av omgivelsene for å trives. Den trives best i litt kjølig temperatur, sånn rundt 18-20 grader.

Hvilken er din favoritt-juleblomst, Ole Geir?

Da må jeg nok svare julerose og amaryllis. En annen favoritt - som er litt mindre tilgjengelig - er julelulipaner på rot. Juleblomstene er blitt mer fargerike enn før. Nå kan vi finne korall, rosa og tofargete svibler, blant annet. I Danmark er det blitt vanlig å bruke disse som høstblomster. Vi bør ønske disse fargene velkommen, avslutter Ole Geir.

Julen skal også være en gledesfylt fargefest!

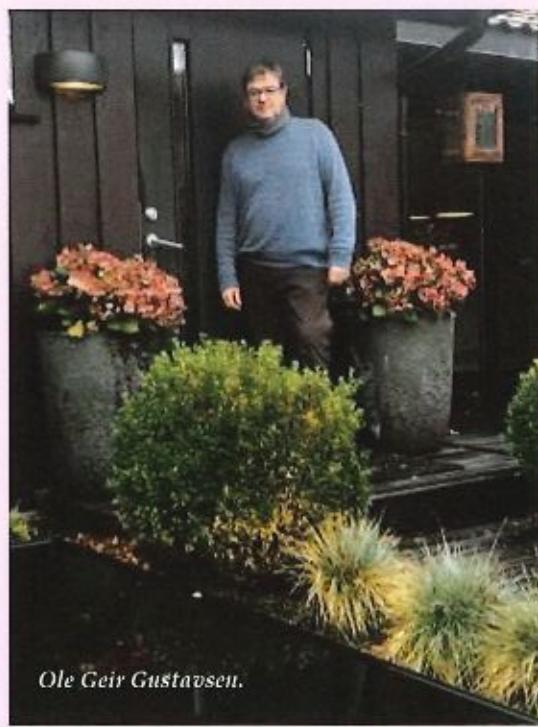
Til våren kan du lese mer om Ole Geir Gustavsen's hage i magasinene *Norsk Hagetidend* og

Du har kanskje lagt merke til den artige kulen som plutselig åpenbarer seg langs kystveien ved Kjenes når du kjører i retning Kilsund og Tvedstrand. Bak dennekulen, bor en av Norges fremste gartnere og landskapspleiere. Han skaper de vakreste hageuniverser og kan omforme de mest gjengrodde granskoger til majestetiske parker.

Ole Geir drev i mange år produksjon av juleblomster i egne drivhus på Kjenes. I dag arbeider han som gartner på heltid, og satser nå kun på produksjon i drivhuset fra mars til august. Men juleblomster har han fortsatt et sterkt forhold til.

Hva slags blomster vil folk anno 2021 ha til jul?

- Det er trender innen juleblomster som i alt annet, forteller Ole Geir. For noen tiår tilbake var julestjernen den ultimate juleblomst som de fleste skaffet seg

Ole Geir Gustavsen.

Pynter stua med ekte amerikansk juletre

Tekst og foto: Steinar Ostermann

På Helleheia, mellom Saltrød og Lydehavn, har Inge Alfsen fått utløp for sin store liden-skap: Et ekte, overpynta amerikansk juletre. Det lyser opp stua i to måneder fra 15. november til 15. januar.

Her er ingen ting ekte, det er plastikk og glass; et ekte amerikansk juletre. Det har jeg pynta på amerikansk måte med ekstremt mye pynt.

Inge Alfsen nærmest gløder av entusiasme når han beskriver juletreet som står ferdig pyntet i stua. For han har nedlagt et møysommelig arbeid før han er fornøyd med treet:

Jeg begynner å bygge opp pynten med kuler innvendig for å tette hullene i treet. Så legger jeg lag på lag med kuler, blomster, kvister og silkeband. Meningen er at treet skal bli helt tett, du skal ikke kunne se igjennom det.

Og treet er pyntet i tre farger?

- Ja, jeg kjører de tradisjonelle fargene gull, rødt og grønt. Så bygger jeg opp treet med basis i disse farge-ne. Det er et visst system på det, selv om det kan være vanskelig å se. Jeg kjører inn kvister og blomster, det er røde bær. Så hvis jeg hadde demontert treet nå, så hadde du sett et veldig tydelig mønster.

Dette bruker du vel en del tid på?

- Ja, jeg har holdt på i noen dager nå. Totalt vil jeg anslå at jeg har holdt på med pyntinga i bortimot 35-40 ti-mer. I år er jeg oppe i rundt 870 ulike deler eller pynt-gjenstander. Hver enkel gjenstand skal festes med stål-tråd og nøye plasseres inn i treet. Det er derfor dette tar såpass lang tid.

Og det koster vel litt?

- Ja, i fjor regnet jeg litt på det. Og da passerte vi 40 000 kr. Så klart det er dyrt, men det er jo en hobby. Men julen og da treet spesielt gir oss mye glede.

Det varmer og lyser opp i en mørk hverdag. Det er mørkt og kaldt ute. Det å da kunne tenne juletreet og se disse fine fargene, er kjempekoselig.

Men hvor kommer denne litt unorske ideen fra til dette amerikanske juletreet?

- Du, jeg har alltid hatt interesse for amerikansk jul fra jeg var liten og så tegnefilmer der de bare kastet jule-pynten på treet. Så begynte det for alvor for et par år siden da vi fikk korona og hadde god tid til å gjøre ting hjemme. Da ble ideen tent, og vi ble enige om at dette skal vi gjøre på ordentlig. Så nå kan jeg ikke tenke meg en jul uten amerikansk juletre.

Hos oss er amerikansk juletre kommet for å bli,
sier Inge Alfsen

Men hvordan passer et overpyntet, amerikansk juletre inn i den norske juletradisjonen?

- Vi feirer en helt tradisjonell jul med unntak av treet. Og ikke for å si noe stygt om norske juletrær, men jeg synes kanskje de blir noe spinkle da. Men folk må pynta gran og furu som de vil, men jeg vil ikke ha det.

Så julen starter tidlig her på Helleheia?

- Ja, vi har ferdigpynta treet ca. 15. november og da er også resten av julepynten på plass. Så har vi dette fremme i to måneder. Så kan du si at dette med treet er min greie, det er min jul. Om noen vil ta tradisjonen videre, så må de gjerne det. Men mange i familien bare rister på haue og sier det er galskap og det er alt for mye pynt på treet. Men det gjør meg ingenting. Jeg står fast ved at jeg har et riktig juletre mens deres er feil, så det går greit.

Så da gjenstår vel bare å ønske deg en riktig god jul, eller en god amerikansk jul?

- Ja, takk for det. Amerikansk jul må vi ha. Og nå hører jeg at stadig flere tar opp denne tradisjonen her hjemme. Men de andre norske juletradisjonene holder vi fast ved; så her blir det alltid pinnekjøtt og multekrem til jul, avslutter Inge Alfsen.

Fredslyset i fengselet

Tekst: Elin Ann Øvensen Foto: Froland fengsel

Fredslyset vises både dag og natt i livssynsrommet i Agder fengsel, avdeling Froland, og er for mange et lys som bringer håp i en vanskelig livssituasjon. Lyset står der også i julehøytiden, når året på mange måter kan være på sitt mørkeste.

Fra Livssynsrommet i Froland fengsel.

Uansett hvilken avdeling du kommer ut fra i fengselet i Froland, skal du kunne se fredslyset som står i hjørnevinduene på livssynsrommet. Prestene som arbeider der ønsker at det skal være et lys som gir håp til alle de 200 innsatte. Lysholderen har de fått låne av Froland menighet, og kanskje vil det bli en varig gave? Fredslyset trenger i alle fall en stakc for at mange skal kunne se det, og fred er et positivt ønske uansett livssyn!

Da fengselet var nytt i juni 2020, ble de to fengselsprestene Eivind og Anders med på utformingen av livssynsrommet. Da var det et nokså tomt rom med bare noen skap. Litt etter litt har de innredet det, og rommet gjenspeiler nå at det ikke bare er et tilbud til kristne innsatte, men også til muslimer, buddhistter, human-etikere, ja, alle mennesker. Derfor har man hellige gjenstander og symboler fra flere reli-

gioner og livssyn, samt noen større bilder som «Den fortapte sønns hjemkomst» av Rembrandt.

Jeg får være med de to prestene en formiddag i november for å få et lite glimt av livet i fengselet i Froland, et fengsel med bare mannlige innsatte. Hver dag klokken kvart over åtte er det morgenbønn, og såks innsatte kan komme av gangen. Det står stoler langs veggene i rommet hvor alle finner seg en plass når bønnen begynner. Prest Anders leder morgenbønnen som har en enkel liturgi, dagens bibelord leses, og det er mulighet til å tenne et telys. Nogen ber en bønn høyt i det de tenner lyset sitt, som plasserer på et ultradisjonelt alterbord – en stor høvelbenk. Er det noe symbolikk i å bruke en høvelbenk, spør jeg meg selv. Kanskje noe om at vi alle formes og til tider høvles i livet?

Etter morgenbønnen setter alle seg rundt et stort bord og kaffe skjenkes i koppene til dem som ønsker det. Som gjest får jeg høre litt om hvordan livet er i det nye fengselet. Det er et høysikkerhetsfengsel og de fleste sitter mange timer på cella i døgnet, og muligheten for å være i livssynsrommet i noen timer av gangen er derfor kjærkomment.

- Prestene er våre åndelige øyne, sier en av de innsatte. De ser oss som mer enn bare et nummer, noe man fort kan bli som en av 200 innsatte. Jeg får høre at ingen referater blir skrevet i livssynsrommet, og dette rommet blir sånn sett et fristed for dem som kommer dit. Her kan de si hva de har på hjertet, eller gå en tur i luftegården sammen med en av prestene for å snakke mer for-trolig.

-Hvordan oppleves jula her i fengselet, spør jeg etter en stund

Ikke alle har feiret jul i fengsel før, og en som skal være der for første gang tenker at det vil bli tøft i jula fordi han ikke kan feire sammen med dattera si.

- Det kan nesten være det samme med Jesus og det kristne budskapet, for det svir skikkelig å tenke på at jeg ikke kan treffs henne, sier han.

Og hva er egentlig fristen for å sende pakker, spør han litt senere? De andre sier at den blir nok opplyst når det nærmer seg, så det behøver han ikke å tenke på nå i november. Noen forteller at når det er jul blir det satt opp juletrær og pyntet på forskjellig vis, så det er mange synlige tegn på jula. Da juletrærne ble tent i fjor ble det spilt julesanger. Mange har ulike middagsønsker som man også kan komme med og får oppfylt. Men mange vil helst at høytiden skal gå fort og mest mulig ubemerket hen.

Prestene gir uttrykk for at de syns at man ikke skal pirke for mye bort i det som kan oppleves sårt når man er fengslet. Og jula kan være en vanskelig tid for mange.

I fjor ble det feiret julegudstjenester med koronarestriksjoner. Gymsalen lenger bort i gangen ble brukt til fire gudstjenester på rad, fra kvart over åtte om morgenen. Tone Joten Slokvik fra Eydehavn arbeider som sykepleier i fengselet og var med og spilte kornett.

- Hvordan var det å spille på julegudstjenestene?

- Det var veldig spesielt fordi jeg tenkte på hvilke tanker de hadde var som var til stede, at de nok sendte tanker hjemover til dem de savnet den dagen. Jeg tror det ble en stund for refleksjon og til å sitte litt ned. De tente lys, og jeg tror at mange fant en ro ved å gjøre det.

-Hva tenker du om fredslyset i livssynsrommet?

- Jeg tror det er veldig viktig og at det er et poeng at alle kan se det uansett hvor de bor i fengselet.

Etter besøket i fengselet sitter jeg igjen med et ønske om at både fredslyset og livssynsrommet kan fortsette å gi håp til alle i fengselet, både i julehøytiden og resten av året. Det ble tydelig for meg at den åndelige dimensjonen er viktig.

Fredslyset kan sees av alle i fengselet.

Foto: Grethe Tvede

Salmestafetten

Edith Stellebø

Siden dette er siste menighetsblad før jul, vil jeg dele en julesalme. Vi har så mange fine julesanger som vi lærte som barn, men jeg har valgt en nyere salme fra 1971. Det er vår egen salmedikter *Svein Ellingsen* som har skrevet den, med melodi av *Egil Hovland*.

Den står på nr. 65 i Norsk salmebok (2013).

Jeg synes siste del i vers 2 er så fin:

«Vi åpner oss for gledens ord!
Vi ser deg barn, og hører
Guds hjerteslag på jord».

Guds sønn, som ble sendt oss som et lite barn, går tett ved vår side, slik at vi aldri går alene.
Velsignet julhøytid.

*Vi ser deg, Herre Jesus,
som en av jordens små.
Din fødsel er et under
vi aldri kan forstå.
Men i et evig lovsangs-kor
forenes alle slekter.
Vi ser deg, barn og tror!*

*Vår byrde vil du bære
Og ta vår tyngste vakt.
Du skal beseire mørket
Med kjærlighetens makt.
Vi åpner oss for gledens ord!*

*Vi ser deg, barn og hører
Guds hjerteslag på jord.*

*Ditt komme, Herre Jesus,
Forvandler jordens natt
Og bringer lys til mange
som føler seg forlatt.
Hjelp oss å gå i dine spor!
La verden se din godhet
Igjennom dem som tror!*

Gunilla Märta Sjögren, født 1941 i Lysekil, er en svensk kunstner. Hun var kunstnervenn av Svein Ellingsen og kalligraferte mange av hans salmer. Et av hennes kalligrafier sees ovenfor. Noen av kalligrafene ble til julekort, som Ellingsen sendte sine venner til jul.

Julekonsert 2021

I år håper vi å slippe de strenge koronarestriksjoner som gjorde alle samlinger så vanskelig i fjor. Vi hadde de tre tradisjonelle julekonsertene i våre tre kirker i fjor, men med strenge begrensninger for publikumsantall og ikke lov å ha allsang. I år vil vi slå på stor-tromme og samle masse folk, både de som opptrer og de som skal høre på og syng med.

De fleste av våre lokale musikkgrupper er nå i gang igjen og ønsker å delta. I tillegg har vi mange spennende lokale gjester som synger og spiller. Og ikke minst skal årets julekonsert i Stokken kirke være en hyggelig feiring av 25 års jubileum for at Stokken menighetssenter ble tatt i bruk. Det er grunn til jubel!

Her ser du datoene, tidene og hvem som skal delta. Muligens kommer det flere til.

Det er gratis inngang til konsertene. Det tas opp kollekt til kirkemusikk og konserter i Moland menighet.

Dette er et viktig arbeid som betyr mye hygge og trivsel i vårt lokalmiljø.

Vi ønsker å gi flest mulig folk muligheten til å opptrer og delta i våre ulike arrangementer.

Søndag 5. desember kl. 17.00 Julekonsert i Stokken kirke, med markering av 25-års jubileum for Stokken menighetssenter

- Stokken skolemusikkorps
- Veterankorps
- Jan Arild Andersen, munnspill
- Kitty Theobald, flygel og Catherine Thibault, violin: to unge «superstjerner» og vinnere i talentkonkurransen Ung Klassisk
- Innslag med bilder og mimring for 25 år siden
- Allsang
- Kirkekaffe etterpå med innslag av bilder og mimring for 25 år siden

Søndag 12. desember kl. 17.00 Julekonsert i Flosta kirke

- Flosta janitsjar
- Stranna-koret
- Regine Venås, sang
- Ann Helen Solie Olsen, klarinett
- «SiMi» duo med Siddy Vibran piano og Mia Adele Abrahamsen, sang
- Allsang
- Andakt

Søndag 19. desember kl. 17.00 Julekonsert i Auste Moland kirke

- Blandakoret AMOS
- Ungdomskoret Ekko
- Åsmund Aandal, solosang
- Sang- og musikkgruppa Kontakt
- Instrumentalgruppe
- Allsang
- Andakt ved Liv Olsen Straume

Kirketilbygget i Stokken feirer 25 år

Tekst: Steinar Ostermann

Illustrasjon/håndtegning: Oddvar André Enggrav Foto: Kjartan Telle

I desember i år er det 25 år siden tilbygget til Stokken kirke ble innviet. Selve vigslingen fant sted 8. desember ledet av daværende biskop Halvor Bergan.

Tanken om å sprengge seg inn i fjellet øst for kirken for å bygge et menighetshus i tilknytning til kirken, ble lansert allerede på 1950-tallet. Opp gjennom årene ble det presentert en rekke planer for hvor menighetshuset kunne ligge. I 1989 ble det nedsatt en egen komite som jobbet ut ifra mandatet om å undersøke muligheter og legge frem planer for et tilbygg til kirken.

Komiteen lanserte planen om et Stokken Kirkesenter og kontaktet arkitekt Hans Olav Åanensen i Are-

dal som utviklet de første skissene for tilbygget som ble presentert for Riksantikvaren. Det ble tommelen ned for prosjektet, da Riksantikvaren mente tilbygget var for dominerende i forhold til eksisterende kirke. I årene som fulgte ble tegningene betydelig bearbeidet og arkitekten reduserte tilbygget både i form og høyde. Og i 1991 ga Riksantikvaren grønt lys for prosjektet. To år senere, i 1993, ble det satt ned en ny komite som ble bedt om å sørge for at alle formaliteter overfor stat og kommu-

ne ble ordnet, samt lage en fremdriftsplan for det videre arbeidet.

I 1992 ble det sendt formell søknad om byggetillatelse basert på tegningene som da var blitt godkjent, og det ble utarbeidet en finansieringsplan som viste at tilbygget ville koste i rundt 4 millioner kroner.

Planen var at man skulle søke om offentlig støtte til to tredeler av kostnadene, mens menigheten selv skulle skaffe den siste tredelen.

Stokken kirkesenter i dag

Like før jul i 1995 sa Arendal bystyre ja til å støtte prosjektet med 2.7 millioner kroner, under forutsetning av at menigheten dekket resten.

Menighetens egenkapital på vel 1.2 millioner ble hovedsak fremskaffet via dugnadsarbeid hvor store deler av menigheten gjennom tre år jobbet utrettelig med å samle inn penger. Største inntektskilde var utdeling av telefonkataloger i store deler av Aust

-Agder samt dugnadsarbeid på selve bygget som maling og tapetsering.

Selv byggearbeidene kom i gang i mars 1996 og ble fullført innen utgangen av november samme år. 8. desember 1996 ble bygget innviet med en høytidelig gudstjeneste og en fullsalt kirke hvor både biskop, prost og sognets prester var til stede.

Andre etasje i tilbygget, menighetsdelen, ble fullført året etter. Også her

la frivillige ned en betydelig innsats. Mange navn kunne vært trukket frem blant de som gjorde en ekstra stor innsats i realiseringen av tilbygget til Stokken kirke. Men det som står igjen er at hele menigheten stod bak og støttet dette arbeidet hvor over 100 frivillige gjorde en aktiv innsats!

Menighetssalen er blitt kirkens storstue

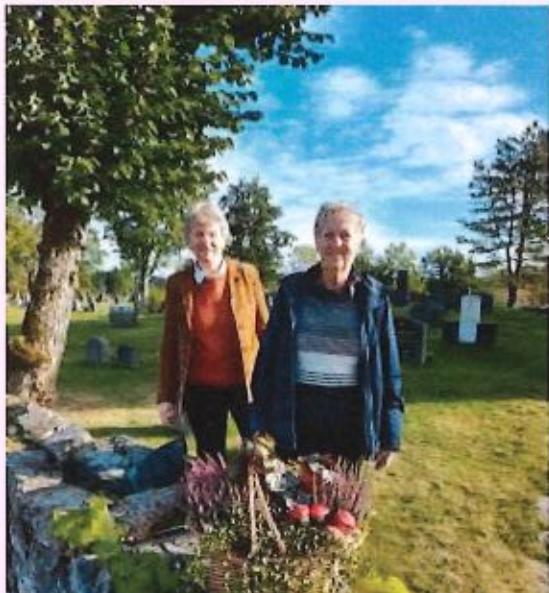
Høsttakkefest

Tekst: Elin Ann Øvensen Foto: Bjørg Myhre.

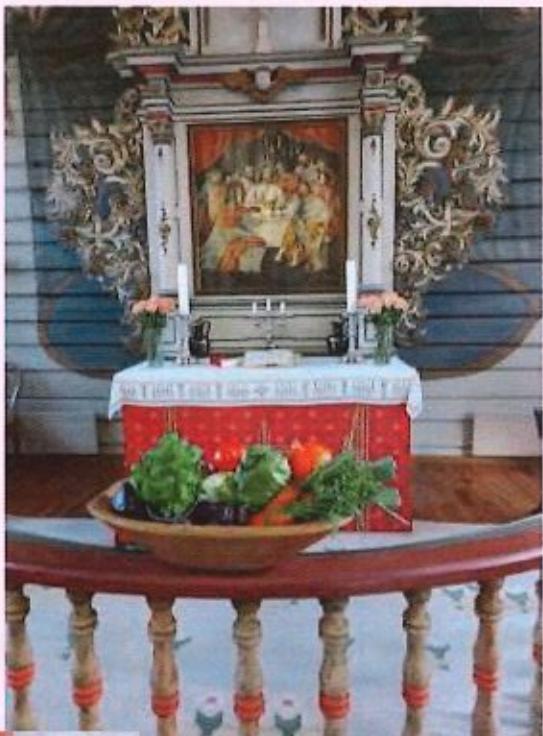
Menigheten feirer hvert år høsttakkefest og den er lagt til den kirka som har mest jordbruk i sitt område i soknet.

Denne høsten var det tradisjonen tro gudstjeneste hvor Moland bygdekinnelag pyntet kirka til festen. Det er en flott tradisjon og menigheten er glade for at bygdekinnene gjør dette hvert år med grønnsaker, frukt og blomster i skjønn forening. Det var familie-gudstjeneste med dåp og utdeling av 4-årsbok. Vår

vikarprest Tor Svein Langås forrettet gudstjenesten og trosopplærer Liv Olsen Straume hadde et fint opplegg for barna. Sunniva Holberg ledet et band som spilte i gudstjenesten. Ryktet sier at det var god stemning og mye folk! Etter gudstjenesten var det kirkekaffe og mange stoppet igjen til litt kake og en prat.

Damene fra bygdekinnelaget er
Torill Bjelland og Ingeborg G. Dale

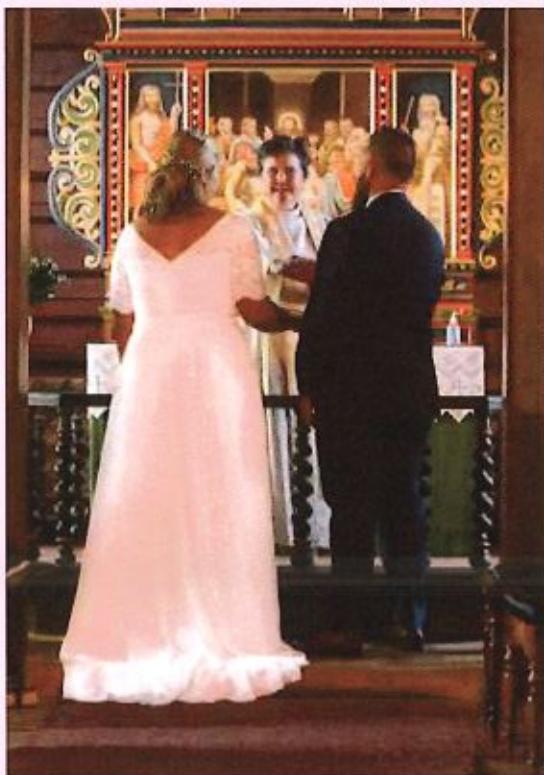

Den store bryllupsdagen 12.februar 2022!

Tekst: Elin Ann Øvensen Foto: Olav Svaland

Har dere lenge tenkt på å gifte dere og utsatt det av ulike grunner, eller er dere av det impulsive slaget? Nå har dere sjansen til å gifte dere i Flosta kirke!

Tenker dere på å gifte dere i en enkel seremoni, og gjerne i vinter? Velkommen til Flosta kirke lørdag den 12. februar kl. 12-16 (to dager før Valentinsdagen!). Mange synes vielsen og bryllup er kostbart, og noe som krever både planlegging og omstendelige avgjørelser. Og mange har utsatt bryllupet på grunn av pandemien. Vi ønsker å vie dere så enkelt og vakkert som mulig. Flosta kirke er så flott i seg selv at man ikke trenger å tenke på noe pynning i tillegg.

Hjem kan vies denne dagen?

Alle som ønsker det! Det eneste kravet er at dere må medbringe gyldig prøvingsattest. Ta med to eksemplarer og ta med gyldig ID i papirformat, for eksempel pass eller førerkort.

Prøvingsattest ...?

Ilos Skatteetaten finner dere skjemaene som må fylles ut: «veien til ekteskapet – steg for steg». Det er en veldig enkel fremgangsmåte, og den finnes forklart her: <https://www.skatteetaten.no/person/folkeregister/ekteskap/ekteskap/i-norge/veien-til-ekteskapet/>.

Når søknaden er ferdig behandlet, sendes prøvingsattesten til dere via Altinn.no. Denne printer dere ut i to eksemplarer og tar med i papirformat til Flosta kirke. Og husk gyldig ID!

Har du/dere vært gift før?

Det har ingenting å si, så lenge dere har gyldig prøvingsattest.

Når og hvor? Og hvor lang tid tar det?

Lørdag 12. februar fra klokken 12 til klokken 16 i Flosta kirke. Det hele, en kort samtale med presten og selve vielsen, tar omkring 30-40 minutter.

Flott! På selve lørdagen, hvordan foregår dette?

Dere ankommer Flosta kirke. Her blir dere møtt av sekretær Inger i menighetssalen, som kontrollerer den gyldige prøvingsattesten, som dere har med i papirformat. Så blir dere tatt imot av presten Elin Ann i sakristiet, som har en kort samtale med dere og orienterer om ritualet. Selve vielsen tar 10-15 minutter.

Hva med forlovere? Er det ikke noe med vitner og slikt? Forloverne, som har fylt ut forlovererklæringene, må ikke være med ved vielsen dersom det er vanskelig å få til. Men det må være to vitner utenom presten til stede under vielsen. De to vitnene stiller vi med, så dere trenger ikke tenke på det.

Hva med musikk?

I Flosta kirke er vår organist Nina Irslinger til stede som gjerne spiller både piano og orgel denne dagen. Organisten ønsker at dere ringer henne før vielsen for å avtale musikkønsker til vielsen.

Hun har telefon nr. 990 21 728.

Hvordan kler man seg? Må man kle seg fint?

Kom som dere er! Termodress, bunad, kjole eller dress – alt er lov!

Kan vi ha med gjester?

Ja, men dere kan også bare komme dere to, om dere ønsker det. Men ta gjerne med forloverne hvis de kan, familie og andre!

Er det fritt fram å fotografere før, under og etter vielsen?

Ja, det må dere for all del gjøre.

Må vi melde oss på?

Det er ikke et krav, men vi setter stor pris på om dere tar kontakt med oss på forhånd.

Dagen passer oss ikke, men vi vil gjerne gifte oss!

Da kontakter dere oss, så finner vi en tid som passer.

Jeg lurer fortsatt på ...

Ring oss på 37013680 (kontor) eller til 958 45451 (Elin Ann Øvensen), eller send en e-post til:

moland.menighet@ngderkirken.no, eller
elin.ann.ovensen@agderkirken.no

AMOS inntar Øvre Telemark

Tekst: Bodil Kolstø Foto: Leif Tvermyr

Den 16. oktober la sangkoret Amos ut på helgetur til Telemark.

Vi startet fra Dalen misjonshus kl. 10. Vi hadde leid buss og en dyktig sjåfør, Torstein Nilsen. Vi hadde flere sangoppdrag foran oss, som vi gledet oss til å gjennomføre. Det var godt å være sammen igjen etter lang tids nedstenging.

Første stopp var Straand hotell, for å innta en god lunsj. Ferden gikk videre til Lidsberg stavkyrkje. Der ble vi møtt av prostdiakon Eiliv Erikstein. Han orienterte oss om kirkens historie, samt om *Ruipllassen*, (se bilde øverst) og de to sørstrene som hadde bodd der. Vi fikk også se gravplassen deres. På bussen opp dit hadde Karin Bjerga fortalt mye om Ruijentenes liv. Etter omvisningen i kirka, spaserte vi opp til Ruipllassen. Den lå høyt og fritt, men det har nok vært strevsomt å bo der.

Deretter bar det videre, sving etter sving, til vi ankom Raulandsakademiet, hvor vi skulle overnatte. Etter et godt middagsmåltid, hadde Karin og Hjalmar ordnet med et eget oppholdsrom hvor vi hadde sosialt samvær med allsang, konkurranser og

historier.

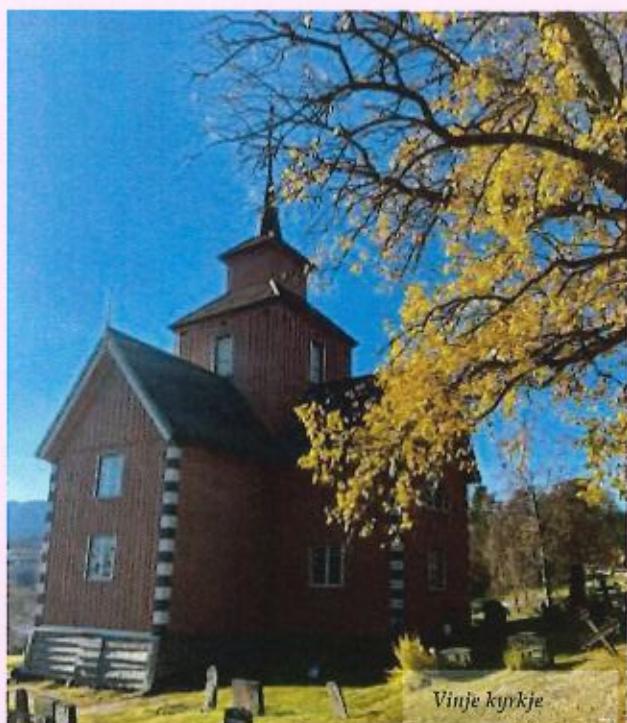
På søndagen hadde vi en travl dag foran oss. Det startet med gudstjeneste i den lille, nydelige Rauland kyrkje. Vi deltok med flere sanger der. Etter gudstjenesten skulle presten rekke en bånedåp

i Vinje kyrkje. Han syntes det var fint hvis vi fulgte etter dit. Og det gjorde vi. 2 sanger, så var dåpen overstått. De fleste gjestene stilte i nydelige Telemarksbunader. Et flott syn.

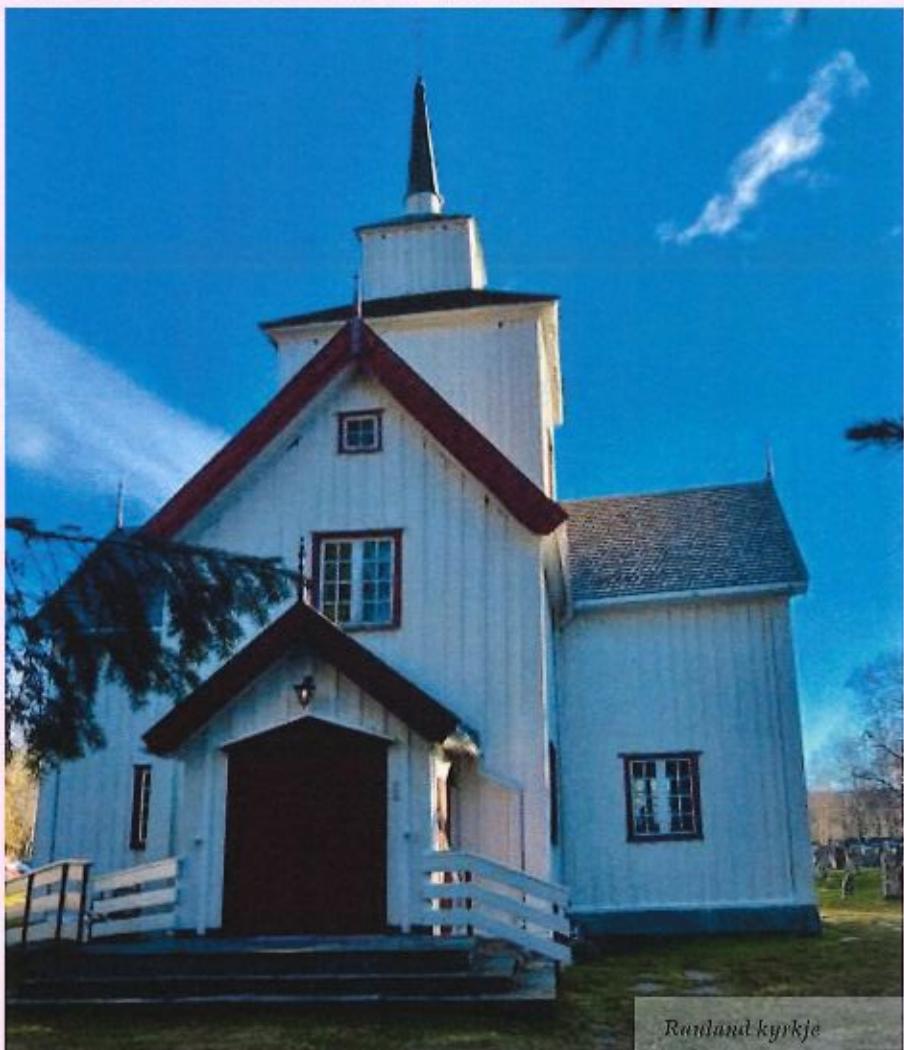
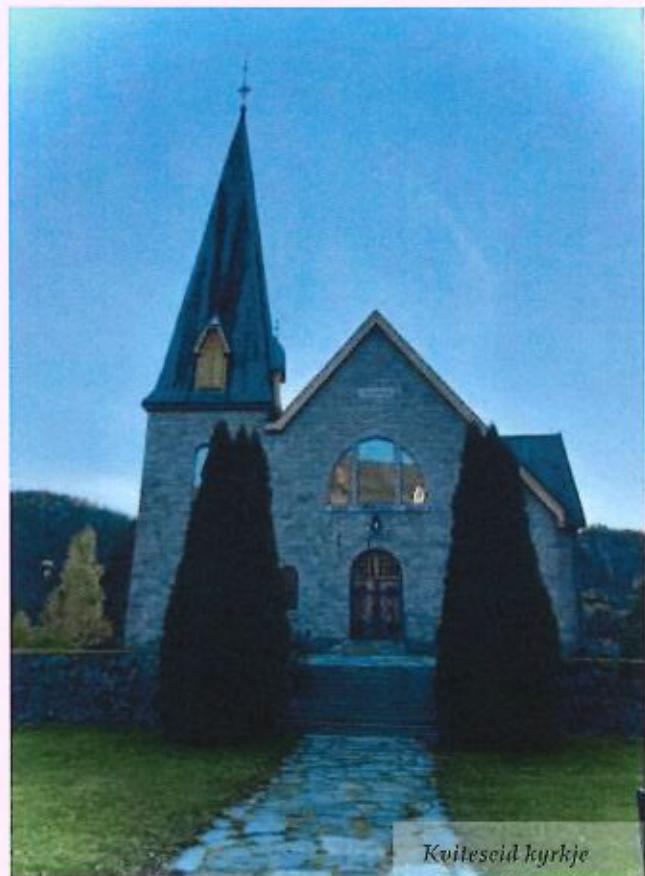
Men litt mat måtte vi også ha. Vi kjørte tilbake RV 134 til Sjøormen kro i Seljord. Deretter var det å snu igjen, for nå var det Kviteseid kyrkje som skulle få besøk av oss. Det skulle være prosti og dia-

konigudstjeneste for vestre Telemark. Det ble utdelt en pris. Denne gikk til yngresarbeidet i Vrådal. Kirken var nesten fullsatt, og det ble en god opplevelse å synge der. Ved gudstjenestens slutt opplyste diakonen at vi hadde sunget i 3 kirker, men han mente vi ville rekke både Treungen og Åmli kirker før vi var hjemme!

Vi nærmet oss avslutningen på en kjempetur. Det hadde vært mye sosialt, og mye oppbyggende ord å ta med videre. Vi er veldig takknemlige for den fine turen som Karin og Hjalmar Bjerga hadde lagt opp for oss. Vi er også glade for den dyktige dirigenten vår, Øystein Krogstad, samt musikantene våre. Til slutt er det bare å si som da vi skrev stil på skolen: «*Alle var enige om at det hadde vært en flott tur.*

Vinje kyrkje

Fleire arrangementer i starten på neste år

Tekst og foto: Nina Irslinger

På grunna av koronarestriksjonene har det vært vanskelig å gjennomføre arrangementer de to siste årene. Flere ganger har vi prøvd på ulike arrangementer som vi har måttet avlyse i siste liten, eller gjennomføre med sterkt redusert publikumsantall. Nå håper vi å kunne gå tilbake til normalen og invitere alle til bli med på våre aktiviteter.

Vi har nå tre kvelder med arrangementer i januar, februar og mars, og vi håper at riktig mange vil ta turen til kirkene for å bli med. Det kommer flere arrangementer til etter hvert, så følg med på kunngjøringene og på Facebook og menighetens website. Her er litt mer informasjon om arrangementene etter nyttår:

Søndag 23. januar, salmekveld i Stokken kirke kl. 18.00

Denne kvelden vil vi sette salmeboka i fokus og synge masse. Salmeboka er en skattkiste med mange hundre melodier og tekster, men vi får ikke brukt så mange av dem i gudstjenestene. En salmekveld er en glimrende anledning til å få sunget flere av de flotte salmene som finnes i boka. Blandakoret *Hisøysangerne* blir med. Det blir tid til «ønskesalmer» der folk i forsamlingen kan bestemme hvilke salmer som skal synges.

Foredrag med bilder og musikk:

Organisten Nina Irslinger driver med sykling som hobby og har syklet fra Nordkapp til Lindesnes for en liten stund siden. Turen ble delt i to: Nordkapp til Trondheim i sommeren 2019 og Trondheim til Lindesnes i 2020.

På grunn av koronarestriksjoner har de planlagte temakveldene fraturene med bilder og musikk ikke kunne arrangeres før nå.

Nina vil presentere del 1 og del 2, med tre ukers mellomrom, slik at man kan få se hele turen, hvis man ønsker det. Den første temakvelden blir i Flosta kirke og den andre i Stokken kirke.

Det blir mange flotte bilder av vårt fantastiske land, og det blir norsk pianomusikk som passer til de ulike regionene. Begge kveldene blir det bevertring i pausen og masse hygge.

Gratis entré, kollekt for å dekke annonseutgifter.

Fredag 11. februar, Flosta menighetssal kl. 19.00

«Toppen av Norge» bilder fra sykkelturen fra Nordkapp til Trondheim og pianomusikk av norske komponister og kjente folketoner.

Mange høydepunkter: Nordkapp, Senja, Lofoten, Svartisen, Helgelandskysten, Torghatten, Trondheim.

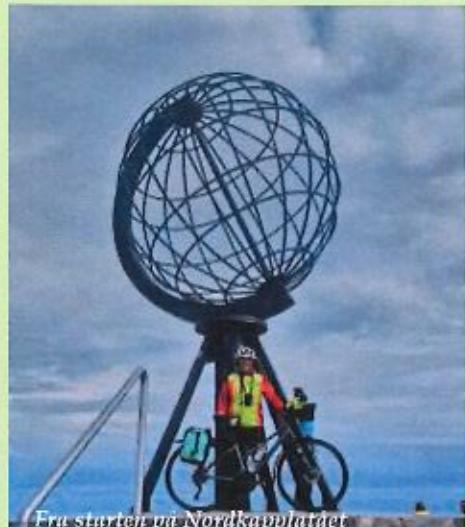
Fredag 4. mars, Stokken menighetssenter kl. 19.00

Bilder fra sykkelturen fra Trondheim til Lindesnes og pianomusikk av kjente, lokale komponister.

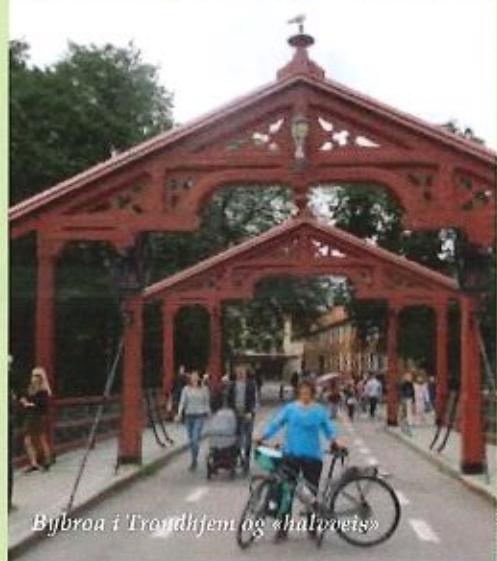
Røros, Trollstigen, Rallarveien, Vestlandet og Bergen, Stavanger, Jæren og sørlandskysten fram til Lindesnes.

Fantastisk norsk natur sett fra syklistens perspektiv. Årtige fortellinger og spennende musikk.

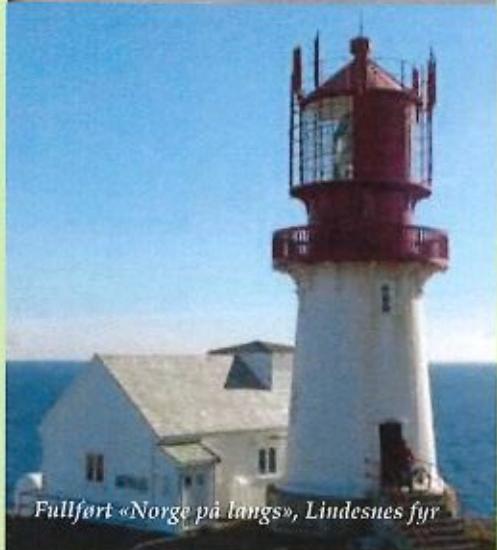
Hjertelig velkommen!

Fra starten på Nordkappplatået

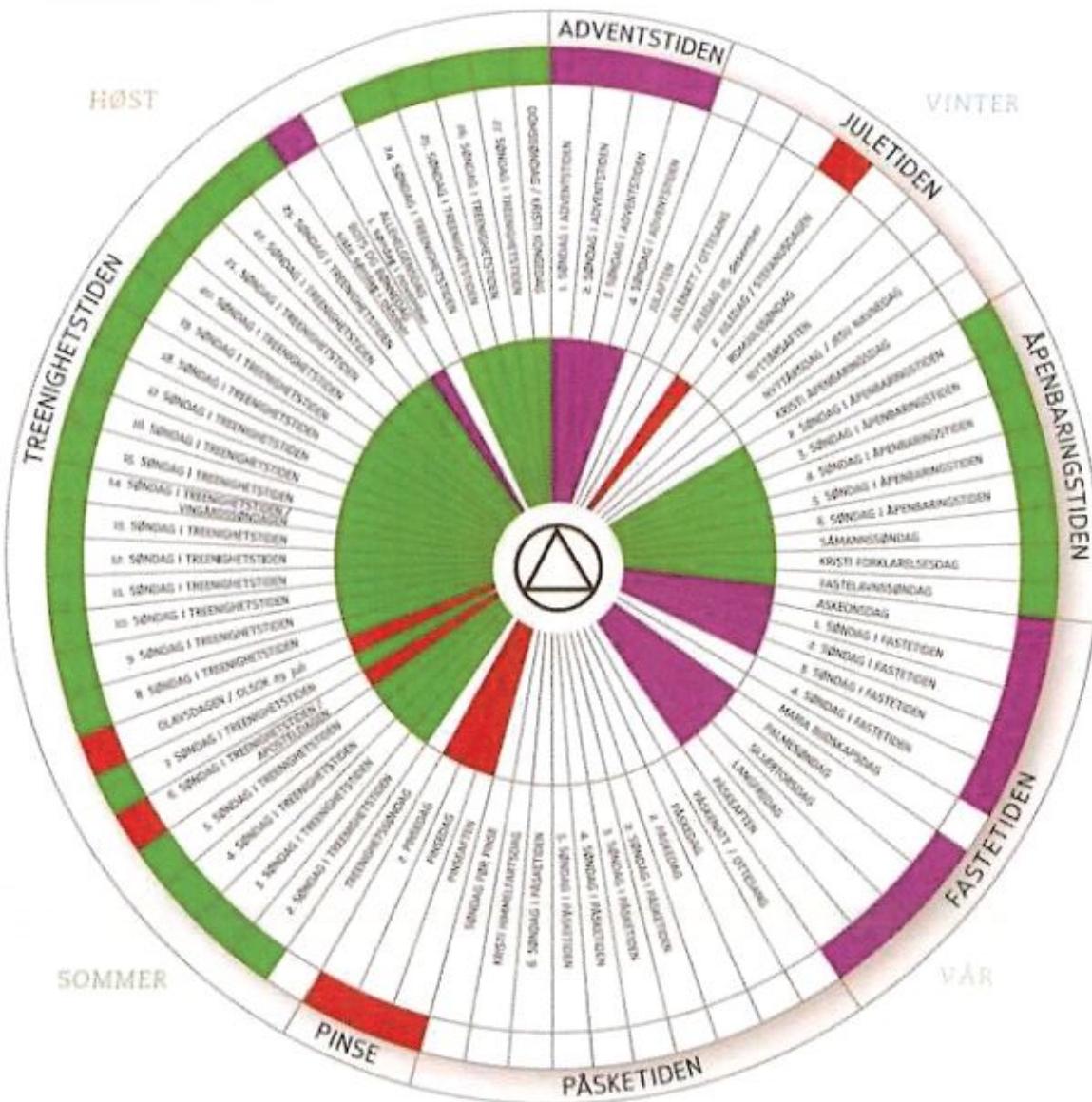

Bybroa i Trondheim og «halvreis»

Fullført «Norge på langs», Lindesnes fyr

KIRKEÅRET

DE LITURGISKE FARGENE:

- HVITT ELLER GYLLENT er fargen for Kristus-høytidene, for renhet, fest og glede.
 FIOLETT er fargen for forberedelse, bort og sorg.
 RØD er fargen for Ånden og kirken, blod, lid og martyrium.
 GRØNN er fargen for vekst og livskraft.

LITURGISK FARGE PÅ SPESIELLE DAGER

- Hvitt:** Maria hilsningsdag, Sankthans Donsokl
 Mikkelsmesse, Allehelgendor dag, andre helgondager
Rødt: Stefansdagen (2. juledag), Aposteldagene
 (6. sundag i treenighetstiden), Glæsldagen (10. okt.), andre martyrdager
Fiolett: Bots- og børnedag
Grønt: Høsttakkefest, Skaperverkets dag
Grønt eller kirkedistidens farge: 1. mai, 17. mai, Samføkets dag (6. februar)

LITURGISK FARGE VED KIRKELIGE HANDLINGER UTENOM HOVEDGUDSTJENESTEN

- Dåp: hvitt eller kirkedistidens farge
 Konfirmasjon: hvitt, hvitt eller kirkedistidens farge
Vigsel: hvitt
 Gravføl, skriftemål og sørgegudstjener: hvitt

For kirkedists dager med dato for innevarende år, se: www.kirken.no

MERKEDAGER OG TEMADAGER:

- Lysmesse (en onsdag i adventstiden)
 Luciadagen (3. desember)
 Kyndelsmessa (2. februar)
 Samføkets dag (6. februar)
 1. mai (Arbeidsdagen)
 17. mai (Nasjonaldagen)
 Sankthansdagen/korsok (24. juni)
 Måsmesmesse (29. september)
 Reformasjonsdagen (31. oktober)
 Høsttakkefest (gjerne en onsdag i september)
 Skaperverkets dag (gjerne på en sundag i treenighetstiden og andre tordager (se Tekstboken) som menigheten bestemmer)

SYMBOLDET I MIDTEN AV KIRKEÅRHJULET

- Trekanten er symbol for den treenige Gud.
 Sirkelen uttrykker evighetsiden ved treenigheten

Ikke alle barn gleder seg til jul

Gi støtte, trygghet og håp til familier
som har det tøft.

**Send SMS BK JUL til 2210 (200 kr) eller
VIPPS valgfritt beløp til 13130**

Retreatdag Trefoldighetskirka, Arendal lørdag 5. feb. 2022 Kl.10.00-15.30

Torborg Aalen Leenderts:

TILGIVELSE – KRAV ELLER MULIGHET?

Pris kr. 300,- (inkl. lunsj). Betales i forkant. Vips #107908

Temaretreat (Barbu sokn). Påmelding innen 1.feb. til:

rannveig.aas.olsbu@agderkirken.no 99271679

else.marie.treldal@agderkirken.no 48994436

ravn.karsrud@agderkirken.no 41683430

Tilgivelse – misforstått og misbrukt. Begrepet tilgivelse har gjennom tidene vært både misforstått og misbrukt. Mye nyttenkning har skjedd i senere år. Faktisk var det slik at endringen kom samtidig både i terapeutiske og sjælesørgeriske miljøer. I dag er temaet omfattet av stor interesse og inkluderer et mangfold av faggrupper. Leenderts vil på retreatdagen gå inn i temaet som angår både nasjoner, lokalsamfunn, familier og enkeltpersoner. Vi ser fram til ny spennende dag med henne. Denne gang med en enkel retreatramme i Trefoldighetskirka.

Arr: Barbu, Trefoldighet og Froland menigheter

Tilgivelse –krav eller mulighet?

Toredrag ved terapeut, diakonilærer og
sjælesørger Torborg Aalen Leenderts

Avsluttes med en enkel nattverdguds-
tjeneste.

An advertisement for Fasteaksjonen in Moland menighet. It features a woman holding a baby and a yellow water bottle. The text reads: "Fasteaksjonen i Moland menighet 3. - 5.04. 2022". Below this, it says: "FOR 785 MILLIONER MENNESKER ER DETTE DRIKKEVANN ...TENK OM DU MÅTTE GI DET TIL DITT BARN?"

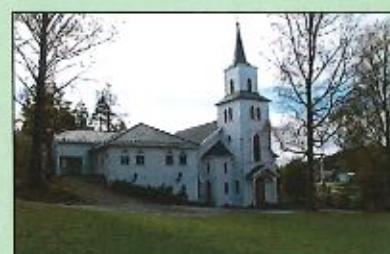

RENT VANN REDDER LIV.
FOR ANDRE. FOR ANDRE.
fasteaksjonen.no

Vipps valgfritt beløp til 2426
SMS VANN til 2426 (250,-)
eller gi på konto 1594 22 87493

KIRKENS NÖDHJELP
act alliance

Slekters gang til og med 14.11.2020

Austre Moland kirke

Dåp

26.09.2021 Mie Mosby Dale

07.11.2021 Iben Agersborg

Siring

07.11.2021 Rune Ågotnes

Stedt til hvile

08.09.2021 Sven August

Andersen

21.09.2021 Veselin Andreev

Popdimtchev

05.10.2021 Hans Arnold Nygård

29.10.2021 Eli Helen Austenå

Vielser

11.09.2021 Therese Fosse og

Andreas Øy

Tennfjord

08.11.2021 Marianne Moen

Hansen og

Åge Alexander

Tvermyr

Arendal kapell

22.10.2021 Eva Digernes

Flosta kirke

Dåp

03.10.2021 Eilif Bogenes Hansen

14.11.2021 Sanna Thomassen-Svanøe

14.11.2021 Marvin Kjos

14.11.2021 Ludvig Sundbye Bråten

Stedt til hvile

15.09.2021 Nils Louis Hansen

22.09.2021 Reidun Sylvia Pedersen

30.09.2021 Doris Marit Albretsen

Stokken kirke

Dåp

09.05.2021 Lasse Gundersen

10.10.2021 Roger Vatne Moe (Rørvik)

10.10.2021 Leo Mølkær Nilsen

10.10.2021 Thom Oliver Taxth-Walbeck

31.10.2021 Mathias Frøshaug

Stedt til hvile

22.10.2021 Jan Øyvind Helgesen

21.11.2021 Nelly Alise Joten

Arendal kapell

14.09.2021 Sissel Skree

Trenger du å prate med noen; sjælesorg og samtale

Av og til kan det være godt for oss alle å ha noen å snakke med, noen som tar seg tid til å lytte. Det kan være både små og store saker som opptar oss. Vi vil svært gjerne være tilgjengelige for deg!

Vi har taushetsplikt, så det som blir fortalt oss kommer ikke videre til noen andre, uten at du ønsker det. Når du ringer kommer du direkte til presten, og det er bare presten som leser eventuelt e-post du sender. Du kan derfor med frimodighet ta kontakt med en av prestene.

Du kan kontakte:

Prest Elin Ann Øvensen, tlf. 958 45 451,

e-post: elin.ann.ovensen@agderkirken.no

Menighetspedagog Liv Olsen Straume 37 01 36 84 / 936 38 482

E-post: liv.straume@agderkirken.no

Jesus sier:

«Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»

Joh. 11. 25-26

Den Norske kirke
Moland sogn
Hjemmeside:
<http://www.arendal.kirken.no>

Menighetskontoret på Eydehavn er åpent:
Tirsdag til torsdag 09.00—14.00
Fredag 09.00—11.00, Tf. 37 01 36 80
Adr.: Nesgata 13, 4810 Eydehavn

Ansatte med dir. tlf/ mobiltlf nr:

Menighetssekretær:
Inger Dose Kristiansen 37013680
E-post: moland.menighet@agderkirken.no

Sogneprest i Moland menighet:
Elin Ann Øvensen 37 01 36 81/ 958 45 451
E-post: elin.ann.ovensen@agderkirken.no

Organister:
Nina Irlslinger 37 01 36 83/ 990 21 728
E-post: ninairslslinger1@hotmail.com

Sunniva Fowels Holberg 414 62 183
E-post: Sunniva.holberg@gmail.com

Trosopplærer:
Liv Olsen Straume 37 01 36 84/ 936 38 482
E-post: liv.straume@agderkirken.no

Kirkejentere:

Austre Moland kirke:
Gerald Ottersland
E-post: geotters@online.no

975 37 003

Stokken kirke og Flosta kirke:
Edgaras Grigonis
E-post: dokas04@gmail.com

403 21730

Menighetsbladets redaksjon:

Kjartan Telle	480 23 563
Grethe Tvede	907 94 750
Bente Brekka	470 79 998
Elin Ann Øvensen	958 45 451

Steinar Ostermann 995 77 777
E-post: menblad@gmail.com

Menighetsbladet kommer ut 4 ganger i året og det er kjæromment med en gave til bladet.
Bruk kontonummer 2801 49 01703 til frivillig gave/abonnement.

Menighetsrådsleder:
Åge Andre Brømnes, leder
Kristen Bjørnmyr, nestleder

975 03 483
469 89 930

Kirkevergørs kontor:

37 01 35 80

Moland menighets konto i Sparebanken Sør: 2801 49 01703
Vipps en gave til Moland menighet: Vipps nr. 506869
Vipps en gave til Moland menighetsblad: Vipps nr. 529339

Gave til menighetsbladet.

Pr. 16.11.21 har det kommet inn kr. 17.515,- på giroen i forrige nummer.

I dette nummeret finner du en giro med mulighet til å gi en ekstra gave til trosopplæringsarbeidet i menigheten.

Vi håper du vil benytte giroen.

Hjertelig takk til alle givere!

Følg MOLAND MENIGHET ARENDAL på Facebook

Moland menighet har nå fått en felles side på Facebook
Moland menighet har lenge hatt tre forskjellige sider på Facebook, en for hver kant av soknet og kirkene der – Austre Moland, Flosta og Stokken. Men nå har vi lagt dem ned og slått sammen alt til en side; **Moland menighet Arendal**. På den måten håper vi at det skal bli lettere å finne ut hva som skjer rundt forbi i menigheten vår. Vi oppfordrer alle våre leserc til å følge denne siden!

Elin Ann Øvensen

Menighetsbladet tar gjerne imot kommentarer, innspill, innlegg og synspunkter på den enkelte artikkel og på helheten av bladet.

Frist for innlevering av stoff til neste nummer er 01.03.2022

Menighetsbladet ønsker alle sine lesere en riktig god advent- og julefeiring.

Visdomsord

Den danske journalisten Anker Kirkebye har sagt oss noe viktig om hvordan vi kan møte hverandre i det nye året:

Der bor noe godt i oss alle, og jeg tror på det beste i dag.

*Glem aldri den gylne løsen i hverdagens hurlumhei:
Du vet noe godt om oss andre, vi vet noe godt om deg.*

*Gud visdomord i hvert menneske. Det er så visst ikke noe tegn på fromhet dette å ha små tanker om seg selv.
Tvert i mot.*

Ethvert individ betegner noe nytt i menneskehets historie. Verden ville blitt fattigere hvis du ikke var til, og i alle mennesker ligger det evner og muligheter som ikke er utnyttet. Nils-Tore Andersen

Tlf. 37 04 65 95
hele døgnut
Innhavere: Tonje og
Trond Magne Tøstdal
www.conradi.as
GRAVER

Ledig annonseplass. Kontakt menighetskontoret.

KROVERTEN CATERING

Vi leverer til alle anledninger
Snitter, smørbrød, tapas og koldt bord
Vi arrangerer minnesamvær og selskaper
Tlf. 370 10 775 mail: post@kroerten.no
Hjemmeside: www.kroerten.no
Tangen alle 3, 4817 His

**Tore Konnestad
Begravelsesbyrå**

Hilstihaven 26

Knut A. Høyre

VESKEHUSET - BOKHANDEL

Ostregate 7, 4838 Arendal
Tlf. 37 00 46 60 Fax. 37 02 81 88
E-post: post@hoyerbok.no

Størst på kristen litteratur og musikk gjennom 80 år

KIWI mini pris

SALTRØD

ÅPNINGSTIDER:

**MANDAG –
LØRDAG**
07.00 – 23.00

SØNDAG
10.00 – 20.00

TLF. 370 88 435

ARENDEL
CENTRALGT. 12
4836 ARENDAL

DYREKLINIKK
Tel. 370 24 805

Kontortider: Man-Torsdag 08.00 - 11.00 og 16.00 - 17.00
Fredag 08.00 - 11.00 Lordag 10.00 - 12.00
Timeavtaler: Man-Fredag 11.30 - 15.00

Dalen Misjonshus er stedet for mange flotte aktiviteter gjennom hele uken. Den største brukeren er Dalen Barnehage hvor mange barn og voksne har sine daglige aktiviteter.

Huset er svært godt tilrettelagt for diverse arrangementer med fine lokaler, moderne teknisk utstyr og et nyoppusset og godt utstyrt kjøkken. Huset leies ofte ut til både private arrangementer og øvrige foreninger/ lag. Dersom du ønsker å leie dette flotte lokalet til små eller store arrangementer så er det bare å ta kontakt med

APOTEK 1 SALTRØD
TILBYR UTKJØRING AV VARER
som stomiutstyr, næringsdrikker og inkontinensutstyr hjem til deg.

Vår kunnskap • din trygghet

Kontakt oss på tlf.: 37 06 11 50 for avtale

ELEKTRO INSTALLASJONSFORRETNING

EL-PROFFEN

Osedalen, 4820 Froland

Tlf: 37 03 86 87 • Fax 37 03 72 10 • E-post a.aa@online.no

**Andreassen &
Aastveit A.S.**

Dalen Barnehage

Advokat Ole J. Devold
Pb. 141, 4902 Tvede-
strand

Tlf: 371 96 720

Epost:

Siring AS

91 20 10 20

Skrivesmurfen
Ragni Maria Hafsten

Syver Kristiansens vei 13, 4810 Eydehavn
Telefon: 37 08 66 48 mobil: 95 80 92 72
E-post: ragni@skrivesmurfen.no
Min hjemmeside: www.skrivesmurfen.no

Kryssordforfatter.
Skriver sanger, taler m.m.
Org.nr: 985 298 750

ALT I BYGG
Tlf. 370 31 666
www.alt-bygg.no

Stormo
Nordsjø! Idé&Design
37 00 56 56

Lundbergs
ANLEGGSGARTNERI

Vi bygger grønt.
Anleggsgartnermester
Tom E. Lundberg
Mobil 909 49 059

RØRLEgger HALVORSEN AS
AUTORISERT RØRLEgger OG RØRHANDEL
Myreneveien 21, 4847 Arendal

Ledig annonsepllass

Brannforebyggende el kontroll i bolig
- Gir økt trygghet for familien. Vi er godkjent av
Det Norske Veritas

HISØY ELEKTRO
Tlf: 370 10730
- Elektrikkeren fra Hisøy -

HAGEARBEID - GRAVING - LEVERING AV PUUK, JORD OG SAND

Døgnåpen selvbetjent eggutsalg

Brønnestoppen
Gård og bygdeservice

"Mi bønder ordner det mestel"
Ring Espen på 932 80 427
eller sjekk ut bromnestoppen.no

IBPI BYGGPARTNERE

Byggeplaner? Sjekk ut byggpartnerne.no eller
kontakt Nils Kristian Goderstad på tlf 459 03 075
eller John Peder Johnsen på tlf 900 96 594

Byggpartnerne er en del av:

MESTERHUS
- det blir som avtalt

Hos oss får du: Faglig betjening - Ro i sinnet -
Stort utvalg - Hoy kvalitet - Inspirasjon - Gode råd.

GRAVMINNEN
Vakkert - varig - verdig

Lokalt steinhoggeri med tradisjoner. Vi erholder alt vedrørende gravstedet.

Fevik Steinindustri
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 - post@fevikstein.no
Mandag-fredag 7-16. Torsdag 7-18.

Velkommen til din egen butikk

Coop

Telefon: 370 30 221
4810 Eydehavn

Åpent: 07.00 – 23.00
Lørdag: 08.00 – 21.00

Alt innen metallgjenvinning og
salg av stål!

LONGUM
STÅL

tlf: 370 32 030 mob: 970 32 030

Gudstjenester Moland menighet vinteren 2020/21

Kirke/sted	Dag	Dato	Kl.	Gudstjeneste
Desember				
Flosta kirke	Søndag	05.12.2021	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	05.12.2021	17:00	Julekonsert
Stokken kirke	Søndag	12.12.2021	11:00	Gudstjeneste
Flosta kirke	Søndag	12.12.2021	17:00	Julekonsert
Austre Moland kirke	Søndag	19.12.2021	17:00	Julekonsert
Saltrød bo- og omsorgsenter	Fredag	24.12.2021	11:00	Julegudstjeneste
Stokken kirke	Fredag	24.12.2021		Julegudstjeneste
Flosta kirke	Fredag	24.12.2021		Julegudstjeneste
Austre Moland kirke	Fredag	24.12.2021		Julegudstjeneste
Austre Moland kirke	Lørdag	25.12.2021	12:00	Høytidsgudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	26.12.2021	11:00-14:00	Sanggudstjeneste og åpen julekirke
Januar				
Flosta kirke	Søndag	02.01.2022	11:00	Familiegudstjeneste, helligtrekongersdag
Austre Moland kirke	Søndag	09.01.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	16.01.2022	11:00	Messe for alle
Stokken kirke	Torsdag	20.01.2022	17:00	Dueslippsgudstjeneste, småbarn
Flosta kirke	Søndag	23.01.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	30.01.2022	11:00	Gudstjeneste
Dalen misjonshus	Søndag	30.01.2022	18:00	Fellesskapsgudstjeneste
Februar				
Austre Moland kirke	Søndag	06.02.2022	11:00	Gudstjeneste
Filadelfia Eydehavn	Søndag	13.02.2022	17:00	Familiegudstjeneste, bibeldagen
Flosta kirke	Søndag	20.02.2022	11:00	Gudstjeneste
Dalen misjonshus	Søndag	27.02.2022	11:00	Karnevalsgudstjeneste
Mars				
Stokken kirke	Onsdag	02.03.2022	19:00	Askeonsdagsgudstjeneste
Trefoldighetskirken	Søndag	06.03.2022	11:00	Prostigudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	13.03.2022	11:00	Gudstjeneste
Flosta kirke	Søndag	20.03.2022	11:00	Familiegudstjeneste, tårnagenter
Austre Moland kirke	Søndag	20.03.2022	18:00	Linedance-gudstjeneste
Austre Moland kirke	Søndag	27.03.2022	11:00	Gudstjeneste, årsmøte

*Velkommen til gudstjenestene.
Gudstjenestene annonseres i Agderposten hver fredag.
Forbehold om endringer.*